

3. neděle postní B

VYČIŠTĚNÍ CHRÁMU

Podle Jan 2, 13 - 25

Nastal čas Velikonoc. To byla doba, kdy se mnoho poutníků z celého Izraele vydávalo na cestu do Jeruzaléma, protože zde stál jediný Boží chrám v celé zemi. Ježíš také putoval do Jeruzaléma na svátky. Chtěl navštívit chrám – příbytek Pána Boha, svého Otce.

Když přišel do Jeruzaléma, viděl na chrámovém nádvoří velký nepořádek a zmatek. Lidé se dohadovali a smlouvali o ceny za beránky, holuby a jiná zvířata, která chtěli obětovat Bohu za svoje hříchy. Směnárnici nervózně cinkali mincemi a nabízeli na výměnu zvláštní chrámové peníze.

Ježíš viděl, že málokdo se skutečně zajímá o Pána Boha a o to, co od nás Pán Bůh skutečně chce. Pro Pána Ježíše byl chrám místem, kde se může setkat se svým Otcem, Pánem Bohem. Nemohl se již déle na to tržiště dívat a velmi se rozzlobil. Začal obchodníky a směnárníky z chrámu svého Otce vyhánět.

Lidé se na něj zlobili: „Jak nám dokážeš, že máš právo toto udělat?“ Pán Ježíš jim odpověděl: „Zbořte tento chrám a já ho ve třech dnech zase postavím.“ Nikdo těm slovům nerozuměl, ani Ježíšovi učedníci, kteří tu byli s ním.

Pán Ježíš ale mluvil o chrámu svého těla. Jeho Tělo je jako chrám, ve kterém přebývá Bůh. Když Ježíše zabijí, bude to, jakoby zbourali chrám v Jeruzalémě. Ale on vstane třetího dne z mrtvých a bude opět živý.

